

est in colle achille: non est ex adverso solitudinis. Et surrexit saul et descendit in desertum ziph: et cum eo tria milia virorum de electis israel: ut quæreretur david in deserto ziph. Et castrametatus est saul in gabaa achille: que erat ex adverso solitudinis in via. David autem habitabat in deserto. Videns autem quod venisset saul post se in desertum: misit exploratores: et didicit quod illuc venisset certissime. Et surrexit david cum: et venit ad locum ubi erat saul. Cumque vidisset locum in quo dormiebat saul et abner filius eius principis milicie eius: et saulem dormientem in tentorio et reliquum vulgus per circuitum eius: ait david ad achimelech edum et abisai filium sarie fratrem ioab dicens. Quis descendet mecum ad saul in castra? Dixitque abisai. Ego descenda tecum. Venierunt ergo david et abisai ad populum nocte: et invenerunt saul iacentem et dormientem in tentorio: et hasta fixam in terra ad caput eius: abner autem et populus dormientes in circuitu eius. Dixitque abisai ad david. Conducit de inimicorum nostrorum hodie in manus tuas. Nunc ergo percutiam eum lancea in terra semel: et secus opus non erit. Et dixit david ad abisai. Ne interficias eum. Quis enim extendit manum suam in cisternam domini: et innocens erit? Et dixit david. Vivit dominus: quia nisi dominus percussisset eum aut dies eius venisset ut moriatur: aut in pluvium descenderet periret: propitius michi sit dominus ne recedam manum meam a cisterna domini. Nunc igitur tolle hastam que est ad caput eius et citharam aque: et abeamus. Tulit igitur david hastam et citharam aque qui erat ad caput eius: et abiit. Et non erat quisquam qui videret et intelligeret et vigilaret: sed omnes dormiebat: quia sopor domini inveniatur super eos. Cumque transisset david

ex adverso: et transisset in verice montis delonge et esset grande intervallum inter eos: clamavit david ad populum inquit ad abner filium eius dicens. Nonne citharis abner? Et respondens abner ait. Quis es tu qui clamas? et inquit ad regem? Et ait david ad abner. Aliquid non videris tu es? Et quis alius similis tui in israel? Quare ergo non custodisti dominum regem? Ingressus est enim unus de turba: ut interficeret regem dominum tuum. Nonne est bonum hoc quid fecisti? Vivit dominus quoniam filius mortis estis vos: quia non custodistis dominum vestrum cisternam domini. Nunc ergo vide ubi sit hasta regis: et ubi sit citharus aque qui erat ad caput eius. Cognovit autem saul vocem david: et dixit. Aliquid vos hec tua filium david? Et ait david. Vox mea domine mihi regi. Et ait. Quam ob causam distulisti persequi servum suum? Quid feci: aut quid est malum in manu mea? Nunc ergo audi oro domine mihi regi ut sis servus meus. Si dominus incitat te adversum me: idcirco sacrificium. Si autem filius hominis male didi sunt in conspectu domini qui eiecit me hodie ut non habitem in hereditate domini dicens: nate servus domini abieris. Et nunc non effundatur sanguis meus in terra coram domino: quia egressus est rex israel ut quereret pulchrum unum: sicut persequitur perdit in montibus. Et ait saul. Peccavi. Redde fili mi david. Nequaquam enim ultra tibi malefaciam: eo quod preciosa fuerit anima mea in oculis tuis hodie. Apparet enim quod regem regem: et ignoraverim multa nimis. Et respondens david ait. Ecce hasta regis: nateat unus de pueris regis et tollat eam. Dominum autem retribuit unumque: sed in iustitia sua et fide. Tradidit enim te dominus hodie in manum meam: et nolui egredere manum

meam a cisterna domini. Et sicut magnificata est anima tua a domino in oculis meis: sic magnificetur anima mea in oculis domini: licet me de omni angustia. Ait ergo saul ad david. Benedictus tu fili mi david. Et quidem faciens faceres potens potens. **XXIIII** **A**bit autem david in via suam: et saul reversus est in locum suum. Et ait david in corde suo. Aliquando iudicia una die in manu saul. Nonne melius est ut fugiam: et salver in terra philistinorum: ut desperet saul. celsusque me quereat in cisternis finibus israel: fugiam ergo manus eius. Et surrexit david: et abiit ipse et septem viri cum eo ad achis filium machi regem geth. Et habitavit david cum achis in geth: ipse et viri eius: et domus eius et due uxores eius. archinoem israelitina: et abigail uxor nabal carmeli. Et nuntiatum est saul quod fugisset david in geth: et non addidit ultra quereat eum. Dixit autem david ad achis. Si inveni gratiam in oculis tuis: detur michi locus in una urbium regionis huius: ut habitet ibi. Cur enim maner servus tuus in civitate regis tecum? Dedit itaque ei achis in die illa. ecleth. Propter quam causam facta est ecleth regum iuda: usque in diem hanc. fuit autem numerus? dicens quibus habitavit david in regione philistinorum: quatuor mensibus. Et ascendit david et viri eius: et agebat per domos de gesuri: et de gezre: et de amalechitis. In enim pagi habitabant in terra amiquitus: euntibus sur usque ad terram egypti. Et pernebat david omnem terram illorum: ne reliquerat vivere virum et mulierem: mollesque oves et boues et asinos et camelos et vestes reuerberabat: et veniebat ad achis. Dicebat autem ei achis. Inquit circuitus hodie? Respondit david.

Contra meridiem iude et contra meridiem hieramel: et contra meridiem ceti. Virum et interem non vivificabat david: nec adducebat in geth dicens: ne forte loquantur adversum nos. Hec fecit david: et hoc erat decretum illi omnibus diebus quibus habitavit in regione philistinorum. Credidit ergo achis david dicens. Multa mala operatur contra populum suum israel. Est igitur michi servus sempiternus. **XXV** **A**du est autem in diebus illis: congregaverunt philistini agmina sua ut pararentur ad bellum contra israel. Dixitque achis ad david. Sciens nunc scito: quoniam mecum egredieris in castris tu et viri tui. Dixitque david ad achis. Nunc scies quid faciam? est servus tuus. Et ait achis ad david. Et ergo custode capitis mei ponam te cisternis diebus. Sanniel autem mortuus est plauis: cum ovis israel: et sepelierunt eum in ramatha urbe sua. Et saul abstulit magos et arifolios de terra: et interfecit eos qui phitones habebant in ventre. Congregati sunt philistini: et venerunt et castrametati sunt in suna. Congregavit autem et saul universum israel: et venit in gebze. Et vidit saul castra philistinorum et timuit: et egavit cor eius nimis. Consultavitque dominus: et non respondit ei neque per somnia neque per sacerdotes neque per prophetas. Dixitque saul servus suus. Quere michi mulierem habentem phitonem: et vadam ad eam et sacrificabo per illam. Et dixerunt servi eius ad eum. Est mulier phitonem habens in endor. Mutaunt ergo habitum suum: vestitusque est alijs vestimentis: et abiit ipse et duo viri cum eo: veneruntque ad mulierem nocte: et ait illi. Domina michi in phitone: et suscita michi quem dixeris tibi. Et ait mulier ad eum. Ecce tu nosti quanta fecerit saul: et